

SKALNIČKÁŘŮVROK
KLUBOVÝ ZPRAVODAJ ČÍSLO 37 (1-98)

OBSAH

NAŠE AKCE:

Přednášky a členské schůze.....
Výstava 1998.....
Burzy rostlin 1998.....
Zájezdy.....
Knihovna.....
Jak dopadla letní výměna semen ? .....

PĚSTITELSTVÍ:

Jednoduché metody množení (Dr.Josef Niederle).....
Není len jako len (Pavel Holík).....
O těch, které neznáme II. (Pavel Holík).....
Novinky a zajímavosti z výměny semen 1997 (Ing.M.Martan)...
Srpnové květy na skalce (Ing.Mojmír Martan).....
Drobné cibuloviny - rod Calochortus (Dr.Miroslav Doležal)..
Pěstitelské perličky.....

CO NÁS ZAJÍMÁ:

Setkání skalničkářů 1997.....
Botanická zahrada PřF MU v Brně.....

INFORMACE Z KLUBU:

Statistika členské základny Klubu skalničkářů Brno 1997....
Platba členských příspěvků.....
Zasílání klubového časopisu.....
Drobné zprávy a informace.....

(zde umístit obrázek)

Hypericum polyphyllum - třezalka
(k článku Srpnové květy na skalce)

N A Š E   A K C E

PŘEDNÁŠKY A ČLENSKÉ SCHŮZE

Na členských schůzích se v únoru a březnu sejdeme první čtvrtek v měsíci, v dubnu druhý čtvrtek v měsíci v sále na Křenové ulici 67 ve 2.poschodí. Květnová schůze, která by se kryla s termínem výstavy, odpadá. V červnu se sejdeme opět první čtvrtek, ale v terénu. Odborný program členských schůzí je velmi atraktivní. Věříme ve vaši hojnou účast.

Čtvrtek 5.února 1998, 16.30 hod.

Zdeněk Řeháček, Hradec Králové

Vápencové skalky

Autor nás seznámí se svými zkušenostmi a doporučí, které rostliny jsou na vápencové skalky vhodné. To vše bude dokumentovat na barevných diapozitivech.

Čtvrtek 5.března 1998, 16.30 hod.

RNDr.Vít Hrabě, CSc., Brno

Turecko II.

Pokud vás zaujala první přednáška o Turecku loni na podzim, pak si rozhodně nenechte ujít její volné pokračování. Autor nás zavede za rostlinami do dalších sedmi pohoří Turecka.

Čtvrtek 9.dubna 1998, 16.30 hod.

Zdeněk Zvolánek, Praha

Jaro mezi Kalifornií a Aljaškou

Tato přednáška, dokumentovaná velkým množstvím dobrých až výborných diapozitivů, měla při své premiéře v Německu velký úspěch. Autor nás seznámí se skalničkami států California, Oregon, Nevada, Washington, Britské Kolumbie a Albery.

Pozor, 9.4. je druhý čtvrtek v měsíci !!!

Čtvrtek 4.června 1998, 16.30 hod.

Exkurze do Botanické zahrady PŘF MU

Botanická zahrada Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity na nároží Veverí a Kotlářské ulice představuje asi 4 ha zeleně obklopené městskou zástavbou. Loni zde byla dokončena výstavba nových skleníků včetně úprav některých partií zahrady. Do areálu vstoupíte hlavní branou (kolem vrátnice) z ulice Kotlářské. Odbočíte doprava a mezi parčíkem a budovami dojdete k brance do botanické zahrady, před níž budeme mít o půl páté sraz. Odborný výklad zajistí vedoucí botanické zahrady Ing.Jiří Nohel nebo některý z jeho spolupracovníků. Pro mimobrněnské uvádím ještě spojení od Hlavního nádraží: tramvají č.12 a 13 na zastávku Konečného náměstí.

Po prázdninách se opět sejdem první čtvrtek v září (tj.3.) v 16.30 v sále na Křenové. O případných změnách se informujte ve vývěsní skříňce na Orlí ulici u lékárny "U červeného raka" nebo telefonicky u předsedy klubu - tel.330820 (43240820).

VÝSTAVA 1998

Ukuteční se opět začátkem května na tradičním místě v areálu zahradnické společnosti Čtyřlístek v Brně-Bystrci u mostu přes řeku Svratku.

* **přejímka exponátů: úterý 28.4. 10-17 h., středa 29.4. 10-14 h.**

* **slavnostní zahájení: čtvrtek 30.4. 16.00 h.**

* **vlastní výstava: pátek 1.5. až neděle 10.5.,vždy od 9 do 18 h.**

* **likvidace výstavy: pondělí 11.5. 12-16 h.**

Budeme opět potřebovat spoustu brigádníků, doufáme, že přípravu výstavy nenecháte jen na členech výboru klubu. Hlavním brigádnickým dnem bude sobota 25.4. Prosíme vás, pokud můžete, udělejte si čas také ve středu 29.4. Tento den (poslední před slavnostním zahájením) se nám tradičně brigádníků nedostává a přitom je třeba zasázet a naaranžovat většinu exponátů.

Upřesňující informace o brigádách vám budou sděleny na členských schůzích.

Pro vystavovatele z řad členů klubu bude i letos platit, že pokud přivezou nejméně 10 kvalitních exponátů, bude jim po vyplnění cestovního příkazu, který mohou obdržet při přejímce exponátů, proplacena cesta.

BURZY ROSTLIN 1998

Obě prodejní burzy našich výpěstků se uskuteční v areálu Čtyřlístku v Brně-Bystrci. Vzhledem k některým úpravám v areálu, které se dotknou zejména vstupní části bude burza pravděpodobně přestěhována na jiné místo areálu, než jsme byli doposud zvyklí.

1.jarní burza

* **příjem zboží: čtvrtek 2.4. 12-18 hodin**

* **prodej: pátek 3.4. 9-18 hodin**

sobota 4.4. 9-12 hodin

* **likvidace: sobota 4.4. 12-15 hodin**

2.jarní burza (při výstavě)

* **příjem zboží: středa 29.4. 10-18 hodin**

čtvrtek 30.4. 10-12 hodin

* **prodej: pátek 1.5. až neděle 10.5.,vždy 9-18 hodin**

* **likvidace: pondělí 11.5. 12-16 hodin**

Během výstavy je možný příjem zboží i před otevřením areálu (tedy před 9.hod.) či po uzavření areálu (po 18.hod.). Dbejte prosím na kvalitu prodáváných rostlin. Připomínáme též, že klub si za zprostředkování prodeje bere 25% z ceny prodávaného zboží, pokud prodávající dodá alespoň 3 kvalitní exponáty na výstavu, bude mu odečteno z ceny jen 20%. Zdůrazňujeme, že letos nebudeme tolerovat praktiky některých jednotlivců, kteří přivezou spoustu zboží a na výstavu dají 3 malé kelímky (zjevně určené na prodej) jen proto, aby se stali vystavovateli a měli výše uvedenou výhodu.

Zájemci o služby na 2.burze se mohou hlásit u př. Pokorného na členských schůzích.

ZÁJEZDY

Pro letošní rok plánujeme pouze jediný, zato velice atraktivní zájezd, a to na Liberecko a Děčínsko. Uskuteční se ve dnech 15. až 17.5.1998. Podle posledních informací je zájezd prakticky obsazen. Přesný program obdržíte na výroční členské schůzi, záloha na zájezd (cca 1200 Kč na osobu) bude vybírána na únorové členské schůzi. Podrobnější informace podá př.Utínková.

KNIHOVNA

Knihovna je pro naše členy otevřena v únoru, březnu, dubnu a květnu každý třetí čtvrtek v měsíci od 16.00 do 16.30 hodin. V červnu, červenci a srpnu jen na základě telefonické domluvy (ta je ale pro jistotu vhodná i jindy) s knihovníkem. Pro nové členy uvádím, že máme knihovnu v budově "Čtyřlístku" v Bystřici u mostu přes Svatku (první patro, první dveře vpravo). Knihy si také můžete objednat na členských schůzích, seznam knih vám půjčí př. Martan.

Slíbili jsme, že pokud dobře dopadne výstava, obohatíme knihovnu novými tituly. Slib se nám podařilo splnit, takže seznam knih je bohatší o níže uvedené tituly.

* **Skalky a suché zídky** (*Martin Haberer*)

Na 150 stránkách se seznámíte s tím, co musíte vědět, než se pustíte do díla, další kapitoly seznamují se skalkami a suchými zídkami v praxi, následuje přehled rostlin a roční pracovní kalendář. Vše doplněné barevnými fotografiemi nebo perokresbami.

* **Teplomilná květina jižní Moravy** (*V.Štolfa,J.Tomeček,M.Chytrá*)

Knihla obsahuje výstižné perokresby a stručný popis 108 význačných druhů jihomoravských rostlin.

* **Rhododendrony a další vřesovcovité rostliny** (*Čestmír Böhm*)

Malá knížka seznamuje s rododendrony, zahradními azalkami, vřesy, vřesovci a dalšími pozoruhodnými vřesovcovitými rostlinami (Andromeda, Arctostaphylos, Bruckenthalia, Cassiope, Chamaedaphne, Daboecia, Enkianthus, Epigaea, Gaultheria, Kalmia, Kalmiopsis, Ledum, Leucothoe, Loiseleuria, Lyonia, Menziesia, Pernettya, Phylloce, Pieris, Rhododhamnus, Vaccinium, Zenobia aj.) Cenné jsou i informace o rozmnožování, kvetení či odolnosti v našich podmínkách. Barevné fotografie v knize obsažené nejsou bohužel příliš kvalitní.

* **Cibulové a hlíznaté rostliny** (*J.Štursa, P.Žilák*)

Hlavní část této 223 stránkové knížky je popis, pěstování a množení jednotlivých druhů cibulových a hlíznatých rostlin, vhodných pro pěstování venku, ale i v bytech či sklenících. Převážně barevné, velice zdařilé kresby představují nejzajímavější cibulové, hlíznaté a v menší míře i oddenkaté rostliny vyskytující se ve volné přírodě Eurasie, ale i druhy, poddruhy, kultivary a hybridy, s kterými se často setkáváme v evropských zahradách, parcích, sklenících a nabídkách zahradnických firem. O některých uvedených druzích (např. Calochortus, Eucomis, Juno, Ixia, Nomocharis, Oxalis, Roscoea, Trillium či Zephyranthes) toho dosud bylo u nás poměrně málo napsáno, zejména z pěstitelského hlediska. Kniha není určena odborníkům, ale pro nás, běžné zahrádkáře, skalničkáře a milovníky rostlin, je dobrou a v mnohém přínosnou knihou.

* **Rozmnožování okrasných stromů a keřů** (*Vilém Walter*)

Druhé doplněné vydání žádané knihy, která komplexně popisuje postupy rozmnožování více než 400 listnatých a jehličnatých druhů dřevin, tedy téměř celého u nás pěstovaného sortimentu.

* **The Genus Gentiana** (*Josef J. Halda*)

V anglickém jazyce psaná kniha s množstvím výstižných barevných i černobílých perokreseb konečně vnáší řád do tohoto složitého rodu. Rozebrány jsou zde i hořce andské a novozélandské a hořce rostoucí v horách Sumatry, Bornea a okolních ostrovů. Vzhledem ke značné finanční a vědecké hodnotě tohoto díla nebude tato kniha běžně půjčována. Po dohodě umožníme studium knihy v prostorách klubovny.

JAK DOPADLA LETNÍ VÝMĚNA SEMEN ?

Letošní, již druhý ročník letní výměny semen nabízel semena 182 druhů skalniček od 17 dárců. Vloni to bylo o 60 druhů semen méně od 16 dárců. Tedy mírný pokrok. Pokud jde o hodnotu semen - byla však letos spíše nižší. Přesto však akce nabízela mnoho žádoucích druhů, jako je na př. Trillium grandiflorum, 7 druhů řebčíků, 3 druhy lýkoců nebo několik druhů semen sbíraných v zahraničí (Turecko, USA) a řadu dalších.

K tomu, abychom mohli tvrdit, že letní výměna semen plní svůj hlavní cíl, t.j. zda přináší výsev brzy po sklizni již v létě lepší výsledky, než pozdější výsevy, především z hlavních akcí pražského i brněnského klubu - k tomu je třeba delšího sledování. Kladem letní akce je však i to, že částečně odlehčíme

mnohem rozsáhlejšímu vysévání v zimě. Navíc vyséváme v příjemnějších povětrnostních podmínkách. Konec konců je to tak i přirozené, vždyť v přírodě semena mnoha druhů rostlin dozrají a vypadnou ze semeníků do okolní půdy ještě v létě a nečekají až do zimy nebo dokonce do příštího předjaří, jak to my skalničkáři jsme nuceni dělat.

Proto není důvod nepokračovat v naší letní výměně semen. Prospělo by však, kdyby se do ní zapojilo více zájemců. Zatím jsou značné rezervy především mimo brněnský klub. Vždyť zimní akce pražského klubu se zúčastní na 150 dárců semen (včetně asi 10% zahraničních) Ale i členové našeho klubu neprojevíli dosud o letní výměnu semen uspokojivý zájem.

Proto sbírejte semínka a zapojte se do letní výměny !

Vojtěch Havlík

P Ě S T I T E L S T V Í

JEDNODUCHÉ METODY MNOŽENÍ

Dr. Josef Niederle, Brno

Jak všichni dobře víme, existují spolehlivé metody množení rostlin v malém měřítku, které však nemají podstatný význam pro profesionální zahradníky. Jednou z takových osvědčených metod množení dřevin je hřížení.

V tomto příspěvku nejdříve popíšu jednoduchou metodu množení plnokvěté tařice Alyssum saxatile 'Plenum', která se jinak množí 5-7 cm dlouhými řízků do písku začátkem léta. Plastový květináč s touto rostlinou upravíme tak, aby na dolní obvodové hraně bylo několik děr. Postavíme ho na hlinitý záhon a nehýbeme s ním. Rostlina obvodovými děrami prokoření a po roce se na částech kořenů vystavených světlu vyvinou z adventivních pupenů nové lodyhy s listy. Nyní nastal čas, kdy nad nimi kořeny od květináče odstříhneme. Podobně můžeme množit i jiné rostliny, například len Linum capitatum. Ten však lze rychle vypěstovat ze semen. Pokud byste přitom náhodou získali nějakou neobvyklou formu, můžete zkusit tuto metodu.

Jiná metoda se mi osvědčila pro řízkování malého rozsahu. Do vyššího plastového květináče o průměru 12-14 cm nasypeme trochu rašeliny s pískem a zasypeme 3 cm agropérlitu. Květináč postavíme do plastové misky. Řízky pícháme do perlitu, květináč vůbec nezakrýváme. Jeho stěny samy omezí proudění vzduchu a zajistí zvýšenou vlhkost. Při této metodě odpadají potíže s plísněmi obvyklé při zakrývání řízků v nízkých nádobách. Hodí se však jen pro rostliny s tužšími listy.

NENÍ LEN JAKO LEN

Pavel Holík, Blížkovice

Jestliže se řekne len, představí se mnoha skalničkářům především poměrně vysoký len Linum perenne a nebo žlutokvěté lny Linum flavum nebo Linum capitatum. Nebyl jsem na tom lín, to ovšem jen do doby, než jsem si přečetl v pražském zpravodaji článek pana Juráška o tureckých skalničkách, v němž se zmiňoval i o dvou miniaturních lnech původem z Turecka. Jednalo se o druhy Linum cariense a Linum aretioides. Oba dva o výšce do tří centimetrů, oba dva prakticky nesehnatelní. To mě náležitě vzpružilo a přimělo k tomu, abych začal tyto dva drobečky shánět. No nebudu napínat, nakonec jsem sehnal semínka obou dvou a zasel je. Pak jsem jen napjatě čekal co se bude dít. Zprávy o množení ani o pěstování jsem neměl a jak jsem časem zjistil asi ani mít nemohl, protože pokud se tyhle kytky pohybovaly po skalničkářské veřejnosti, tak snad jen v podobě pytlíků se semínky, která však, zjevně velice rychle, zmizela v zahraničí jako solidní artikl vzájemné obchodní spolupráce skalničkářské obce. A jak již tolikrát, až je mi hloupé to psát, přišlo jaro. Kupodivu začaly vzházet oba dva druhy, i když u L. aretioides jsem očekával trochu potíže. Nakonec ale vyrostlo dost rostlinek a já je mohl nejen darovat několika známým, ale i zasázet na skalku.

Co se týká vzhledu rostlin, nebudu se o něm rozepisovat, jednak je patrný z ilustrace, jednak jej popsal pan Jurášek ve zmíněném článku (pražské Skalničky č.1/93). Zato bych se chtěl zmínit o podmínkách, za kterých jsem oba pěstoval a dosud pěstuji. Pro druh Linum cariense jsem vybral širší štěrbinu mezi kameny, takže shrnuto byla sazenice vysazena do propustné štěrkovité země na vyvýšeném, dobře drenážovaném místě s orientací na jihozápad. Kolem rostlin jsem nasypal vrstvu štěrku jako vrchní drenáž a hned po první vegetační sezoně jsem zjistil, že to je ryze prospěšná věc, neboť kytky se na ní pěkně rozložila a dřevnatějící stonek tak byl držen v suchu a náležitě provětráván a tak chráněn před plísní. Loni, dva roky po výsevu, velice intenzivně zakvetl a já dokonce sklídl semínka. Co mi ovšem udělalo čáru přes rozpočet bylo vlhké léto s množstvím teplých letních dešťů, které nasýtily letní vzduch nesnesitelnou vlhkostí, takže se těžko dýchal nejen lidem, ale i kytkám. Došlo k podpaření a na obou lnech zaschlo co mohlo a tak zbylo jen několik proutků, které se sice mají k světu, ale vzhledem k jejich titěrnosti a rozmarům počasí, které lze očekávat s velkou pravděpodobností, u mne vzbuzují obavy, že by mohly z mé skalky zmizet. Zásobní rostlinky již nemám a tak zbývá jen doufat, že vyklíčí semínka. V každém případě se domnívám, že se bude docela určitě jednat o poměrně žádanou rostlinu pro skalky a miniskalky náročnějších skalničkářů a kdo ví, třeba až bude několikrát namnožena semínky z kultury, stane se i ona odolnější v našich podmínkách.

S druhým lnem, kterým byl Linum aretioides, jsem musel běhat po skalce, než jsem našel vhodné místo. Nakonec jsem je

našel na velice prudkém svážku schovaném za velikým kamenem. Zasázel jsem jej tak, že měl dostatek světla i přímé slunce, ale kořeny měl neustále ochlazovány díky stínění velkého balvanu za kterým rostl. Nutno poznamenat že je to opravdu drobnička. Nerostl nijak zvlášť intenzivně a trsíky rostlinek byly mezi sutí sotva patrné, ale když zakvetl, svítil tam jako spadlá hvězdička. Má úplně přisedlé květy a kvete velice intenzivně. Tak intenzivně, že stejně jako u předchozího nemohu smlčet obavy a domněnku, že se vlastně ani ne tak podpařily, jako spíše ukvetly. Asi budu muset dát opravdu převahu drtě aby byly drženy poněkud zkrátka. V každém případě je u tohoto druhu jasné, že potřebuje sice rychlý odtok vody, ale zároveň na jaře a počátkem léta chlad a vlhko na kořeny. Ostatně ani později nesmí moc přesychat, což jsem vyzkoušel na rostlinách sazených na rovinaté políčko, které bylo poměrně suché a na kterém rostliny nepřežily ani první vegetační sezonu.

Závěrem a shrnuto asi tolik. Linum cariense se daří na suchých a slunných stanovištích a jak se zdá přísušky, pokud nepřicházejí v době vrcholu vegetace na jaře, jsou celkem žádané. Nevadí ani zasazení na políčko, neboť není tolik citlivý na přehřátí kořenového systému. Linum aretioides jakožto rostlina sněhových výležisek a sutí v blízkosti sněhových polí má raději chladnější stanoviště, zvláště v letním období, i když vyložené vlhko nesnáší. Celkově se ale v kultuře jeví choulostivější než druh předchozí i když charakterem vzrůstu je daleko efektnější. Oba dva pak jsou za jedno v požadavcích na půdu, kterou žádají propustnou a pokud možno neustále jemně vlhkou. Na zimu kryt nepotřebují, na Linum aretioides je velice prospěšné naházet co nejvíce sněhu a zajistit tak více vlhkosti a co nejpozdější nástup vegetace. Za takových podmínek kvete velice bohatě a dobře přirůstá. V každém případě pokud vám tyhle "minilny" někdo nabídne, rozhodně neváhejte. Třeba zrovna u vás budou mít ty nejvhodnější podmínky a potěší vás svou klasicky alpínkovou krásou.

Poznámka: Pražský časopis skalničky č.1/93 si můžete vypůjčit v naší klubové knihovně. Pojednává se zde nejen o těchto dvou zlatožlutě kvetoucích lnech, ale i o dalších tureckých skalničkách.

(zde budou následovat 2 obrázky)

Linum cariense (kresby Pavel Malčík)

O TĚCH, KTERÉ NEZNÁME II.

Pavel Holík, Blížkovice

Už to tak vypadá, že jsem definitivně propadl kouzlu seriálů a že se tedy snažím sám psát seriál, což je činnost, soudě podle některých z nich, velice snadná nevyžadující žádného přemýšlení a invence. Pravdivě však řečeno není tomu tak. Na dráhu spisovatelskou se rozhodně nechystám a tak berte následující řádky jen jako dodatek toho, co jsem v posledním článku toho jména zapoměl a nebo nemohl napsat pro nedostatek zkušeností a možností pozorování. Tak ale k věci.

Loňská zima byla neobyčejně tuhá a na středoevropské podmínky i dosti dlouhá. Jak jsem popsal, měl jsem stepní a polopouštní květenu pěkně v suchu pod folií a tak na ni celou zimu působily mrazy a sucho takovým způsobem, že když se na jaře oteplilo (a možná to bylo i tím náhlým oteplením) většina kyttek byla dosti dehydrována. Česky řečeno pily by až by brečely a že brečet nemůžou, vzal jsem konev a zaléval a zaléval. Nebral jsem v potaz zprávy o suchomilnosti, takže do tepla skoro letního, kterým u nás končila zima, šly pěkně v teple a vlhku. A žádné plísně a tak. Začaly růst a přímo mimoděk jsem navíc objevil lék proti spálení kyttek jarním sluníčkem. Stačilo pokropit je dvakrát denně vodou jen tak, aby navlhl polštář a bylo to. Oproti jiným létům se zelenal i koberec Dryas octopetala a o poznání líp rostl, ale to je, jak píše pan Kypling "another story".

A tady pramení poznatek číslo jedna. Na zahájení vegetační sezony chtějí i ty nejsuchomilnější druhy dostatek vláhy. Z něčeho růst musí. Co se ochrany týče, nemám rady, protože nelze předpovídat, jak se počasí zachová a nechat na rostlinách sníh to znamená budít se obavami, že na nich roztaje a kytky nám zplesniví v mokru na zmrzlé zemi. Co se mnou pěstovaných rostlin týče, přežila beze škod především bochánkovitá eriogona (Eriogonum kennedyi, E.panquicense, E.caespitosum, E.ovalifolium ad.), dále pak všechny polopouštní druhy i když u mnohých to bylo možná jen zdání způsobené rychlou regenerací suchem a sluncem popálených rostlin. Druhy jako Eriogonum umbellatum či E.flavum

nebo E. spahaerocephalum mnohem lépe přezimovaly pod volným nebem bez krytu. Takové rostliny zůstaly nepoškozeny. Pod krytem některé, zvláště velkolisté druhy vzaly za své (Eriogonum flavum). Za takto vlhký start mi ostatně byly vděčné i suchomilné kozince, i když tam nastal problém v jiném směru, totiž nejkrásnější z nich mi dokonale sežral zajíc zatoulavší se na mou zahradu hladový z přestálé zimy. I když se jednalo o druh Astragalus purschii, který je bíle vlnatý, našel v něm hlodavec zalíbení a bylo to. Kozinec nebyl a zajíc utekl, takže pomsta v podobě jeho úpravy na divoko taky nepřipadala v úvahu.

Na zástupce rodu Phlox naštěstí nikdo chuť nedostal (krom několika skalničkářů od kterých ovšem nehrozilo nebezpečí sežrání) a tak narostly až oko přecházelo. Jakožto rostliny vyšších hor se všechny mnou pěstované druhy botanických floxů měly čile k světu. Největší úpal a sucho snesl Phlox tumulosa, mech připomínající skalnička přirůstající jen necelý centimetr za rok a pokrytá asi 5 mm bílými kvítky. Ta stejně jako v přírodě roste nejlépe na stanovištích úpalových a tudíž mi roste dokonce lépe v kořenáči, kde občas trpí opomenutím zálivky. Zimu ovšem přežil bez ochrany a ve zdraví. Přežije-li i letošní a najdu-li na jaře odvahu, možná jej přinesu na burzu a výstavu. Další druh, který chtěl sice taky sucho, ale ne už přímo úpal byl Phlox albomarginata. Rozrůstá se v husté, ale přece jen robustnější polštáře nežli předchozí. Roste však jen o málo rychleji.

Zajímavá je jeho variabilita co se tvaru květu a zbarvení týče. Kvetlo mi několik jedinců a ani jeden neměl stejný květ. Rozměr byl sice poměrně jednotný asi 10 mm v průměru, ale měly různě široké korunní plátky, které byly u některých jedinců i mírně podvinuté a barva varírovala od čistě bílé až k výrazně lehce namodralé tak říkajíc světleji ledově modré. Na zimu ovšem taky žádnou ochranu neměl. Třetí druh mi rostl dobře, ale nekvetl a tak se mohu jen domnívat, že se jedná s největší pravděpodobností o Phlox condensata. Ten jsem na zimu zakryl a špatně jsem udělal. Velké sucho přes zimu mu určitě nesvědčí. Ale i kdyby nebyl krytý nemyslím, že by kvetl. Roste totiž o poznání pomaleji nežli oba předchozí druhy. Uvidíme letos.

A na závěr zmínka o jedné skalničce, která mě zaujala jak svou krásou, tak i poměrnou nenáročností. Je to již minule zmiňovaná Oxytropis multiceps. Kytka jen asi 3-4 cm vysoká. Má lichozpeřené pěti- či sedmičetné lístky dlouhé i s řapíkem tak 2 cm. Jsou hustě bíle chlupaté jak u správné tundrové kytky mají být. Kveté v první polovině května a to tak, že velmi. Celá rostlina je jeden velký sytě růžovofialový trsík, později rohožka. Jednotlivé květy jsou klasicky "bobovité" a mají výše zmíněnou barvu s bílou skvrnou u báze pavězy. Velikostně se pohybují okolo centimetru a několika milimetrů, přesné měření jsem neprováděl. Téhle rostlině totálně suché zimování nevadilo, stejně jako jí nevadilo rok před tím zimování bez krytu a tudíž se vším, co naše rozmarná zima přináší. Rozrůstá se velice ukázněně a pomalu do postupně širších rohožkovitých, hustých

podušek. V létě chce sucho a plné slunce. I když je drobná a pomalu rostoucí, neodvažoval bych si ji nasázet do mís a miniskalek, protože má mimořádně vyvinutý kulový kořen, který zasahuje do velké hloubky. Tam si za každé situace najde vláhu potřebnou k růstu. Myslím, že v uzavřeném prostoru koryt a truhlíků by trpěla soudě podle problémů, které mi dělala v kontejnerech, kdy se kořen plazil po folii jako hádě. Pokud ji seženete, skočte po ní jako po zlaté cihle, protože na skalce bude ozdobou. Mně osobně tvoří dostatek semínek a tak je možné, že na podzim bude k dispozici i něco sazenic. Mimochodem lusky po uzrání nerozpukají, ale naopak ještě ne zcela zaschlé se oddělují od květních stonků a větrem, deštěm i dalšími vlivy se rozšiřují po okolí. Rozpuknou a uvolní semínka až po té, co za horkých letních dnů dokonale proschnou a posléze zmoknou. To ovšem můžou ležet již poměrně daleko od matečné rostliny. Zkrátka příroda je machr, což můžete posoudit nejen na dobře vyvinutých slečnách, ale i na takových drobčcích, jako je třeba Oxytropis multiceps. A tím pro dnešek skončím.

(za článkem budou umístěny 4 kresby)

Eriogonum kennedyi v. alpigenum

Eriogonum ovalifolium v. depressum

Eriogonum umbellatum v. hausknectii

Oxytropis multiceps (kresby Pavel Malčík)

NOVINKY A ZAJÍMAVOSTI Z VÝMĚNY SEMEN 1997

Ing. Mojmír Martan, Brno

Tento článek tematicky navazuje na podobné články, které vyšly ve Zpravodaji číslo 33 a 35 a které měly za cíl seznámit členy našeho klubu s některými novými nebo méně známými či opomíjenými druhy rostlin z klubových výměn. U tohoto třetího pokračování jsem z praktických důvodů pouze trochu zkrátil název. Článek vznikl v krátkém období od listopadu do prosince minulého roku, je cenný tím, že si ho můžete přečíst a načerpat užitečné informace ještě dříve, než vám začnou klíčit semena z naší výměny semen 1997.

Antennaria hansii - tvoří malé, 2-3 cm vysoké koberečky tvořené růžicemi asi 2 cm dlouhých kopinatých, krásně stříbřitých listů. Květy růžové na 15-20 cm lodyhách. Nenáročný druh pro slunce a kamenité půdy.

Arenaria nuttallii var. gracilis - tvoří nízké bochánky z rozprostřených, žlaznatě chlupatých stonků porostlých čárkovitými, pichlavými lístky 2-10 mm dlouhými. Květenství je vrcholičnaté, 2-7 květů, květ má v průměru 6-12 mm a je bílý. Roste na sutích v okolí Salt Lake, Duchesne, Utah counties ,též v Britské Kolumbii a Albertě a na jih po Kalifornii.

Crambe pontica - kytky spíše zajímavá, ale pro toho, kdo má více místa na zahradě bude patřit, ještě s Crambe tatarica a Crambe koktebelica, k zajímavým soliterám. Všechny totiž vypadají jako velké bílé koule, to v době květu, a v této podobě vydrží dosti dlouho. Crambe pontica má celkem pěkné sivé listy, takže na

suchém, slunném a poněkud rozměrnějším svahu musí vypadat nádherně, zvláště je-li vysazeno více rostlin.

Deschampsia wibeliana bývá v odborné literatuře uváděna též jako Deschampsia cespitosa ssp.paludosa. Tato travina je vysoká 40-120 cm. Roste v okolí Prešova na východním Slovensku a v Polabí.

Draba andina je synonymum poměrně známé D.oligosperma var.oligosperma. Podle flory Utahu má mnoho synonym jako D.oligosperma var.andina, var.microcarpa, var.saximontana, var.leiocarpa a též zmíněná Draba andina. Je trsnatá, hustě větvená, vysoká od 1 do 10 cm. List je dlouhý kolem 1 cm, čárkovitě lžičkovitý, řídce brvitý. Květenství je 2-15 květů hrozen, květy jsou žluté, 3-8 mm v průměru. Zajímavá by mohla být D.oligosperma var.juniperina, která kvete bíle.

Geum 'Feuerball' je vytrvalý 60 cm vysoký plnokvětý kuklík. I když jde o kultivar, je ustálený a lze jej množit semeny.

Globularia meridionalis se dá přirovnat k robustnější G.cordifolia.

Myosurus vulgaris - patří do čeledi Ranunculaceae a je to v našich podmínkách plevelná rostlina čerstvě obnažených míst a erozních rýh, kde často roste spolu s Ranunculus sceleratus či Gnaphalium luteo-album. Já ji původně donesl z jednoho zrušeného lomu. Jako správná kytky je celá svěže zelená. Má úzké dužnaté listy dlouhé asi 5-7 cm dle podmínek. Květ je také zelenavý, ale po odkvětu začne tvořit dlouhá klasovitá plodenství ve velice hojném počtu. A v této době dosahuje výše kolem 10 cm a vyhlíží jako trs ještěřčích ocásků špičkama nahoru. Působí velice bizarním dojmem a i když je to jen letnička, ráda se vysévá a tvoří dosti zvláštní porosty. Dost zvláštní na to, aby se dala zařadit mezi rostliny pěstované na vlhčích místech, třeba na písčitém břehu i docela malých jezírek, kde může nahradit, i když jen sezonně a částečně, rostlinky trávovitého vzhledu. Pokud se rozroste víc, lze ji celkem snadno vyplet.

Myrrhis odorata - na první pohled nic moc. Asi tak metr vysoká kytky z čeledi Apiaceae velice podobná plané mrkvi nebo známé "sviní vešce" bolehlavu Conium maculatum. Na druhý pohled taky nic moc, ale na třetí a přičichnutí si rázem získá alespoň pár příznivců. Voní totiž neobyčejně silně a intenzivně po hašlerkách.

Penstemon 'Prairie Snow' - přes svůj hybridní původ se alespoň jedním z rodičů řadí do sekce Anularis tedy do stejné skupiny jako třeba Penstemon nitidus či P.angustifolius. Výška je asi 25-30 cm. List oválný, tuhý, sivozelený, jakoby povoskovaný. Květ obrovský většinou 5-6 cm dlouhý a v ústí široký i přes 2 cm. Barva je smetanově bílá s hnědavým nebo červeným zvýrazněním žilek. V květu vypadá jako nějaký podivný náprstník.

Plantago albicans - pochází ze Středozezemí, hlavně z Pyrenejského poloostrova. Rostlina se pěstuje podobně jako Plantago nivalis, nejjistější je ve skalničkovém skleníku.

Ozdobný druh čárkovitě kopinatými stříbřitými listy vytvářejícími 10 až 15 cm trsy.

Plantago major 'Atropurpurea' - jitrocel větší, rostlina, zejména listy, jsou bronzovo-purpurově zbarvené.

Plantago major 'Rosularis' - botanicky ještě zajímavější než předešlá. Listy zelené, ale místo klasických dlouhých květních klásků vyrostou u této formy na stvolech listové růžice s ukrytými nenápadnými květy. Stvoly s listovými růžicemi připomínají při troše fantazie čarověničky nebo čapí hnízda na komínech.

Plantago masonae - droboučký novozélandský jitrocel s hnědozelenými jednoduchými nebo vykrajovanými listy v růžicích. Květ je nenápadný na kratičkém stvolu, jednotlivý. U přítele Grulichy v Orlických horách přezímoval kolem cesty, tedy na místech hodně sešlapávaných. Spolehlivě přezimuje ve studeném skleníku. Někdy bývá uváděn i pod názvem *Plantago triandra*.

Poa alpina - alpská lipnice, rostoucí na severní polokouli, zejména na dalekém severu a ve vyšších horách. U nás je vzácná. Sytě zelené 5-10 cm trsíky listů vyrůstají na podzim a přezimují. Koncem jara vyrůstají asi 30 cm vysoká stébla, která nesou jehlancovité laty složené z vejčitých klásků s nahnědle fialovými či načervenalými kvítky. Přes léto zatahuje. Snadno se pěstuje na světlém místě ve vlhčí humózní až jílovité půdě. Je odolná vůči sešlapu.

Polygonum capitatum - rdesno, které je domovem v severní Indii, kde je vytrvalou rostlinou. U nás se pěstuje jako letnička, neboť zmrzá již při teplotách slabě pod nulou. Dobře se ale vysévá. Má ráda vlhčí humózní zem a slunnější místo. Je nízká s plazivými výhonky, které snadno přikořeňují. Oválné, někdy až 5 cm dlouhé zelené, červeně chlupaté listy mívají zajímavou kresbu. Jsou velmi okrasné. Krásné jsou i něžně růžové husté kulaté paličky květů, které se objevují u přezimovaných rostlin již od konce května, jinak od léta do podzimu. Rostliny pěstované v kontejnerech lze přezimovat v mírně vytápěném skleníku nebo ve světlé místnosti, kde teplota kolísá mezi 0 až +15°C. Takto přezimované rostliny lze snadno množit i řízkováním nebo hřížením. Krásné rdesno odlišného vzhledu, než jsme zvyklí u našich domácích druhů.

Potentilla conncina - trsnatá rostlina 3-15 cm vysoká. Stonek polehavý více však vystoupavý. List dlanitý 1,5-5 cm dlouhý, hustě bíle chlupatý. Květ žlutý kolem 1 cm v průměru. Roste na horských loukách Kalifornie, Wyomingu a Iowy. Hezká, pro skalničkáře atraktivní kytky.

Potentilla drummondii ssp.brewerii má synonymum *P.brewerii* v.viridis, v naší výměně byla uváděna jako *P.breweri*, proto si prosím upřesněte výše uvedený správný název. Jedná se o kytku trsnatou, 10-60 cm vysokou se stonkem poléhavým nebo přímým a zpeřeným listem, který je 3-25 cm dlouhý, s lístky na okrajích zubatými, lypsými nebo i hustěji chlupatými. Květy na koncích

lodyh v asi 20 květech koncových květenstvích. Květ 1,5 cm v průměru, žlutý.

Ptilotrichum cyclocarpum - druh příbuzný a podobný tařici ze západního Středomoří. Nápadné jsou kulaté plody. Výška 10-15 cm, žluté květy, plné slunce a sucho, zejména v zimě.

Viola cornuta 'Nana Alba' - pěkná nevelká violka s čistě bílými květy.

Wulfenia baldacci - kvete ve druhé půli jara jasně až šeříkově modrými květy v 5 cm dlouhých klasech. Pochází ze severní Albánie. Dorůstá asi 15 cm výšky. Sázíme do skalních štěrbin orientovaných k severu, má ráda stinnější, vlhčí místa podobně jako Haberlea nebo Ramonda.

Zizia aptera - trvalka 15-60 cm vysoká z čeledi Apiaceae. Bazální listy jednoduché, 3-18 cm, čepele oválně vejčité až srdčité, na okrajích zubaté. Stonkové listy trojčetné do 3 cm. Květenství je okolík složený z drobných žlutých květů. Rostlina je součástí lučních společenstev od 2130 do 2440 m.n.m. Druh široce rozšířený po USA i Kanadě.

Na závěr děkuji příteli Pavlu Holíkovi za cenné informace o některých rostlinách, které jsem v tomto článku použil.

SRPNOVÉ KVĚTY NA SKALCE

Ing.Mojmír Martan, Brno

Při svých službách na výstavě bývám v prostoru prodejní burzy občas kupujícími dotazován, které rostliny kvetou v průběhu léta nebo na podzim, tedy v období kdy barevných efektů způsobených kvetoucími rostlinami rapidně ubývá. Myslím, že tyto informace by mohly zajímat i některé naše členy, zejména z řad začátečníků. V tomto článku se zaměřím na skalničky, které kvetou v měsíci srpnu.

Výčet začnu druhy, které mají v srpnu hlavní kvetení, ty budou tvořit hlavní barevné efekty. Jedná se o bohatě kvetoucí rostliny. Z nižších skalniček je to tučnolistá Sempervivella alba s velkými smetanově bílými květy. S ní dobře kontrastují příbuzné rozchodníky. Sedum pluricaule, který kvete sytě karmínově růžově, nebývá vyšší než 8 cm. Sedum caucicolum je v květu růžový a tvoří 10-15 cm trsy kolem 25 cm v průměru. Drobnými bílými kvítky bývá pravidelně doslova obsypána voňavá Satureja parnassica. Velmi bohatě kvete vděčná Silene schafta se sytě růžovými květy. Voňavý Anthemis nobilis 'Flore Pleno' ukazuje záplavu bílých plných květů vyrůstajících ze svěže světle zeleného koberce. Modré barevné efekty na skalce vykouzlí letní hořce Gentiana grossheimii, G.paradoxa a z této trojice nejvyšší G.asclepiadea. Pokud máte k dispozici alespoň miniaturní mokřinku, pak ji v srpnu spolehlivě oživí sytě růžově červenými květy drobná zeměžluč Erythraea chloodes.

Další druhy jsou již pro vlastní skalku většinou dosti vysoké. Mohou se ale uplatnit jako kvetoucí soliterky nebo do partií na skalku bezprostředně navazujících. Liatris spicata

- shorakvět - tvoří efektní štíhlé růzovofialové klasy. Pěstuje se i bílá forma, která ale není tak efektní. V sousedství shorakvětu vynikne máčka Eryngium amethystinum. Tento až metr vysoký "bodláček" má barvu celého květenství již v názvu. Na vlhčích místech jsou v plném květu pozdní kultivary čechrav, třeba růzovofialová Astilbe 'Spätsommer'. Citronově žlutou barvu dodá Calceolaria mexicana, ovšem to se již dostáváme k letničkám. Milovníci travin ocení řídké laty na žlutých stéblech bezkolence Molinia caerulea 'Variegata'.

Další skupinu tvoří rostliny, které v srpnu dokvétají, takže hlavní období kvetení již mají za sebou. Ty budu označovat písmenem (a). Dále rostliny, které teprve rozkvétají, jejich hlavní kvetení se tedy projeví až v následujícím měsíci. Budou označeny (b). A konečně sem řadím rostliny, které někdy v této době remontují (c). Tyto rostliny nám v srpnu sice velké barevné efekty nevyrobí, ale koncem léta můžeme být konec konců vděční i za to málo, co nabízejí. Začnu opět od těch nejnižších. Tím je bezesporu brambořík Cyclamen purpurascens (b), oranžově žlutá mochna Potentilla aurea ssp. chrysocraspeda (c), Veronica aphylla (c) s drobnými tmavě modrými květy, plazivá Veronica oltensis (c), zlatožlutá třezalka Hypericum polyphyllum (c), vzácný Origanum amanum (a) s květy růžovými a zajímavá pumpava Erodium cheilanthifolium (c) jejíž květy zdobí tmavá skvrna. Někdy se rozhodne remontovat karmínovými květy i nízká forma kakostu Geranium sanguineum. K nižším rostlinám patří ještě Scilla autumnalis (b), Prunella grandiflora nebo P.x webbiana (c)

s pyskatými květy fialovými, bílými či růžově červenými, Chrysanthemum weirichii (c) s velkými růžovými květy (c), drobný fialový Chaenorrhinum organifolium ssp. crassifolium (c) nebo sametově fialová Viola gracilis (c), která se ovšem v zahradě s oblibou plevelí. Pravidelně remontuje zajímavý hvozdík, který sice nemá pěkný habitus, ale u něhož si cením právě jeho krvavě červených květů. Ty se objevují od června až do podzimu. Kdysi jsem ho koupil pod názvem Dianthus purpureus. V literatuře jsem ho ovšem neobjevil, takže jde asi o kultivar, který by měl být psán v jednoduchých uvozovkách. Z nižších zvonků dokvétá Campanula tomassinana, C. caespitosa a také Campanula x wilsonii se zvlášť tmavě fialovými květy.

Z vyšších nebo větší plochy zabírajících trvalek lze jmenovat dlužichy - Heuchera (c), které mají květy nejčastěji v růžových až červených odstínech, žlutě kvete oman Inula ensifolia (a), oranžově plevelivý jestřábník Hieracium aurantiacum (c), jednotlivé modré nebo bílé květy se ještě objevují na zvonku Campanula carpatica (a), obrovské zvonce pak na balónovci Platycodon grandiflorum (a). Zvonky má také Adenophora tashiroi (a), ta je ale celkově méně ozdobná. Posledními květy - světle fialovými zvonky se chlubí Symphiandra armena (a). Zlatožlutě dokvétají krásnoočka - Coreopsis (a), u nich však musíme počítat s výškou od půl do jednoho metru. Půl metrový keřík vytvoří slézovitá Sidalcea candida (a), kterou

zdobí poslední velké bílé květy. Z makovitých jsou to někteří zástupci rodu Meconopsis, kvetoucí oranžově, vzácnější druhy i modře (a). Větší plochy ozdobí hluchavkovitá aromatická šanta - Nepeta mussinii nebo N.x faassenii (c) s modrými kvítky, rdesno Polygonum affine (a) s růžovými a tmavě červenými klásky. Jasnější barvy bude mít ve vlhčích a chladnějších podmínkách. Hořcově modrými květy začne rozkvétat Ceratostigma plumbaginoides (b), kterou ale budete v zahradnictví na jaře marně shánět, neboť velice pozdě raší. Málem bych zapomněl na pupalky: Oenothera missouriensis (a) rozkvétá vždy večer velkými žlutými květy a její příbuzná ve všech rozměrech drobnější a na mráz citlivější Oenothera kunthiana (b) kvete sytě růžově. Drobné růžovofialové květy má dobromysl Origanum vulgare 'Compactum', který je podstatně nižší a okrasnější, než původní druh rostoucí i na některých stráních kolem Brna.

Milovníky romantiky a skromné krásy zaujmou trávy.

Calamagrostis varia v srpnu zdobí světle hnědé klásky.

Severoamerická Bouteloua oligostachya má velmi neobvyklé boční klásky připomínající železniční semafor.

Z vodních rostlin kvete bílými trojčetnými květy šípátka

Sagittaria sagittifolia.

Nakonec jsem si nechal vzácnější nebo problematičtější druhy. Mnohé budou v srpnu zdobit spíše skalničkový skleník.

V první řadě je to Erodium reichardii, zejména jeho plnokvětý kultivar 'Plena' s růžově červenými květy, které se objevují od května až do zámrazu, někdy remontuje i žlutá Corydalis wilsonii, dokvětá sytě růžový Oxalis inops. Pěkné rdesno Polygonum capitatum s růžovými kulatými hlávkami můžeme pěstovat i ve skalce jako letničku. Ten, kdo má příhodné podmínky pro pěstování vřesovcovitých rostlin, si může okolí skalky zpestřit i květy těchto rostlin. Nejčastěji to budou vřesy - Calluna a v létě kvetoucí druhy vřesovců - Erica.

Tyto poznatky jsem získal v uplynulých dvou letech na své brněnské zahradě v nadmořské výšce asi 260 m na mírném, k severu až severozápadu obráceném svahu.

zde umístit obrázek (nejlépe na celou stranu)

Anthemis nobilis 'Flore Pleno' - rmen (heřmánek) římský

B.Mathew : DROBNÉ CIBULOVINY - ROD CALOCHORTUS

připravil Dr.Miroslav Doležal

Velký rod nádherných rostlin ze Sev.Ameriky a Mexika. Všechny druhy jsou velice atraktivní, ale nepěstují se snadno. Většinou vyžadují teplé, sušší období odpočinku v létě a nebude se jim tedy dařit v kraji se studenějším, vlhčím podnebím. Největšího úspěchu jsem s nimi dosáhl v cibulovém pařeništi nebo studeném skleníku. Ve skleníku byly ale příliš vysoké a často potřebovaly oporu. Druhy pocházející ze západu Spojených států kvetou většinou pozdě na jaře nebo časně v létě a vyžadují přes celé léto teplo a sucho. Avšak mexické druhy, které jsou někdy označovány jako **Cyclobothra**, se chovají obráceně, protože pocházejí z oblastí letních dešťů. Odpočívají v zimě a tehdy potřebují sucho. Zalévat začínáme až na jaře - kvetou v pozdním létě. **C.barbatus** je jediným z této skupiny, se kterým se pravděpodobně můžeme setkat. S dalšími druhy se můžeme setkat jen velmi zřídka a to ještě pouze ve sbírkách specialistů. O jejich kráse svědčí i některé místní lidové názvy jako např. "Mariposa Tulip", "Cats Ears" (kočičí uši), "Fairy Lantern" (čarovná lucerna) a "Globe Lily" (kulatá lilie). Pro mne jsou jedněmi z nejkrásnějších a nejvíce vzrušujících rostlin z celé třídy liliovitých.

Studie o rodu Calochortus od M.Ownbeye uveřejněná v Annals of the Missouri Botanical Garden nebyla dosud překonána, ačkoliv už bylo od té doby objeveno několik dalších zvláštních druhů. Bohužel, ze šedesáti popsanych druhů je jich jen velmi málo známých v kultuře a ve školkách nejsou k dostání. Tu a tam se však dají získat semena, zvláště ze seznamů různých skalničkářských organizací po celém světě. Trvá sice 4 - 5 let než semenáče dorostou květuschopné velikosti, ale takto vypěstované rostliny jsou silnější a lépe přizpůsobeny místním podmínkám. Některé druhy, obzvláště mexické, tvoří na vrcholech listů pacibulky. Tyto dorostou do květuschopné velikosti rychleji.

Květ je ve všech svých formách zvláštní tím, že vnější okvětní plátky jsou obvykle užší než vnitřní a poněkud připomínají kališní lístky. Vnitřní tři mají při bázi nektarovou žlázu, která je často odlišného tvaru a je obklopená jasně zbarvenými zónami a chomáčky vlásků. Některé druhy mají velké vzpřímené květy, zatímco jiné jsou menší, téměř kulovité a převislé. U některých skupin vyplňují vlásky na plátcích téměř celý květ - odtud jméno "Cats Ears" (kočičí uši).

Protože zástupci jednotlivých skupin mají různé nároky na pěstování, rozdělil jsem je do dvou hlavních skupin : mexické druhy zvyklé na letní deště a severoamerické druhy zvyklé na zimní deště. Uvnitř těchto skupin existují také rozdíly a z botanického hlediska rozeznáváme dvě sekce : **Mariposa** - obsahuje především velké, vzpřímeně kvetoucí druhy, které mají dlouhé a úzké semenné tobolky a sekce **Calochortus**

- celkově drobněji kvetoucí druhy se zakulacenými nebo podlouhlými tobolkami. Pro účely tohoto časopisu, který je určen spíše pro zanícené zahrádkáře než profesionální botaniky, je podle mého názoru vhodnější vyhnout se těmto dělením, která nejsou navíc vždy jednoduchá. Místo toho jsem rod rozdělil na tři skupiny. Severoamerické tj. v zimě rostoucí s obvykle kulovitými, převislými květy, severoamerické se vzpřímenými, obvykle miskovitými nebo kalichovitými květy a mexické tj. v létě rostoucí. Následující popisy se týkají jen malé části z celkového počtu šedesáti druhů. Reprezentují ty, které jsem pěstoval nebo se je alespoň pokoušel pěstovat či bych o to stál.

Všechny druhy mají úzké čárovité stonkové nebo bazální listy a nebudu proto tento znak zmiňovat u jednotlivých položek.

A. V létě rostoucí druhy, odpočívající v zimě, cibule se síťovitou slupkou

C. b a r b a t u s (syn. *C. flavus*, *Cyclobothra lutea*)

Je z mexických druhů nejvíce známý, velmi snadno pěstovatelný. Venku vydrží i přes mrazivé zimy s teplotami až do -17°C . Je obvykle 15 - 30 cm vysoký, s řídce se větvícími stonky, nesoucími převislé zvonkovité květy asi 2 - 3 cm v průměru, čárkované na vnitřní straně. Okraje má třásnitě s dlouhými vlásky. Kvete v pozdním létě. Nejčastěji viděná barevná forma je hořčicově žlutá, ale jde o proměnlivý druh. Sám pěstuji jinou formu s purpurovými květy se zlatožlutými špičkami, která se podobá *Fritillaria reuteri*. Roste na slunném záhoně v písčité půdě. Pochází z Mexika, kde roste v trávě a řídkých křovinách.

C. p r i n g l e i

Nejsem si jistý, zda je to správné jméno pro rostlinu, kterou pěstuji - mexické *Calochortus* je zřejmě nutné pečlivěji prostudovat. Jde o malý druh, 15 - 20 cm vysoký, s polovzpřímenými zploštělými květy v barvě temně červenavě hnědé, jen asi 1 - 1,5 cm v průměru, s plátky pokrytými podobně zbarvenými vlásky. V zimě, kdy odpočívá, jej držím v pařeništi nebo ve studeném skleníku. Původně pochází od Sally Walker, která jej našla v Mexiku.

B. V zimě a na jaře rostoucí druhy s převislými květy

C. a l b u s

Krásný druh, obvykle asi 15 - 20 cm vysoký, s několika převislými, kulovitými, bílými nebo narůžovělými květy, 2 - 3 cm dlouhými. Špičaté vnější plátky jsou mnohem menší než zakulacené vnitřní, které jsou řásnaté a čárkované s vlásky a mají žlutou žlázu blízko báze. Jako **var. r u b e l l u s** je označována rozkošná, červenavě růžová forma. Je to jeden z nejsnadnějších druhů, který jsem úspěšně pěstoval ve volné půdě mezi vřesy. Kalifornie, skalnaté křoviny a lesy.

C. a m a b i l i s

Je podobný celkovým habitem a vzhledem C.albus, ale kulovité květy jsou tmavě žluté, asi 1,5 - 2 cm dlouhé. Vnitřní plátky jsou jen řasnaté s vlásky. Kalifornie.

C. pulchellus

Také kalifornský druh. Je to rozkošná rostlina, podobná C.amabilis svými žlutými květy. Jsou ale větší, ještě více kulovité, asi 2,5 - 3 cm v průměru, s vlásky lemující vnitřní plátky, jakoby je řasily.

C. amoenus

Jeden z mých favoritů rodu, s převislými koulemi tmavě růžových až napurpurověle růžových květů. Žláza při bázi vnitřních plátek je široká, téměř dosahující okrajů, zatímco u C.albus je omezena na menší oblast ve středu. Kalifornie na křovinatých úbočích.

C. V zimě a na jaře rostoucí druhy se vzpřímenými květy

(Tyto odpočívají od středního léta do pozdního podzimu)

C. caeruleus (syn. C.maweanus)

Jeden z nejpůvabnějších druhů, často jen 5 - 10 cm vysoký, s několika málo zploštělými květy, víceméně v okolíku. Jsou asi 2 - 3 cm v průměru, modravé až téměř bílé a hustě lemované dlouhými vlásky. Není obtížný na pěstování v cibulovém pařeništi. Kalifornie, volné kamenité půdy mezi borovicemi.

C. elegans

Z Idaho, Washingtonu a Oregonu, celkovým vzhledem je podobný předchozímu, ale má vnitřní plátky méně nápadně vlásčité a méně řasnaté.

C. tolmieri

Svými květy je podobný oběma předchozím druhům, ale má větvené květní stonky. Na rozdíl od C.elegans a C.caeruleum, které mají stonky nevětvené až po okolík květů. Je obecně rozšířený od Washingtonu na jih do Kalifornie.

C. clavatus

Jeden z georgeons velkokvětých druhů 25-30 cm vysokých s obrovskými vzpřímenými žlutými květy, asi 6-9 cm v průměru. Vnitřní plátky mají pásek vlásků na spodní polovině vnitřního povrchu a hnědavé značení blízko báze, kde je zapuštěná zakulacená žláza. Kalifornie.

C. gunnisonii

Obvykle kolem 20-30 cm na výšku se vzpřímenými bílými nebo jemně lila květy asi 5-6,5 cm v průměru, hluboce miskovitěho tvaru. V pozdějším stadiu se otevírají široce do plocha. Spodní část každého vnitřního plátku má vousy dlouhých vlásků nad zapadlou podlouhlou žlázou a často má napříč purpurovou pásku a skvrnu. Jižní Dakota, jižně do Arizony a Nového Mexika. Není zastoupena v pacifických západních státech.

C. kennedyi

Jeho pěstování je téměř nemožné, ale pro úplnost ho také uvádím. Má vzpřímené, jasně rumělkově červené květy, 4-6 cm v průměru, někdy na stoncích jen 10 cm vysokých. Existují také

oranžové a žluté formy. Na vnitřních plátcích má často mahagonovou nebo téměř černou skvrnu a vpadlou kruhovou žlázu, obklopenou vlásky. **Var.munzii** je žlutě zbarvená. Druh pochází z Jižní Arizony, Nevady a jv.Kalifornie. Roste na velmi horkých skalnatých nebo písčitých půdách. Zřejmě vyžaduje opatrování ve sluncem vypékaném cibulovém pařeništi, aby byla v našem chladném podnebí naděje na úspěch.

C.luteus

Jeden z nejsnazších z velkých Mariposa Calochortus, prospívající v cibulovém pařeništi nebo alpínovém skleníku. Je asi 15-30 cm vysoký, s půvabnými tmavě žlutými vzpřímenými květy 4-6 cm v průměru, někdy s čokoládově hnědou skvrnou a jemnějšími body a čárkami blízko báze každého vnitřního plátku. Žláza není vpadlá jako u C.clavatus a tvarem připomíná pŕlměsí. Kalifornie na volných travnatých místech nebo ve světlých lesích.

C.macrocarpus (syn. C.georgeus)

Mariposa, kterou jsem díky Roy Davidsonovi ze Seattle měl to potěšení vidět v přírodě, kvetoucí ve velkém množství ve vyprahlém šalvějovém porostu. Je asi 20-50 cm vysoký, s ohromnými vzpřímenými miskovitými květy, otevírajícími se ploše, 6-9 cm v průměru v atlasově lavandulové barvě s nápadnou purpurovou páskou právě nad vpadlou trojhrannou žlázou (některé formy však tento znak mohou postrádat). Vnější plátky jsou asi stejně dlouhé jako vnitřní (nebo delší). Je obecně rozšířená v sušších částech západu Severní Ameriky od Britské Kolumbie jižně do Kalifornie.

C.nuttalli

Je podobný, ale květy nejsou tak velké a jsou obvykle bílé, někdy levandulově zardělé, střed je žlutý s purpurovou nebo hnědavou skvrnou blízko zapadlého kulatého medníku. Vnější plátky mají tendenci být kratší než velké vnitřní. Může být jen 10-15 cm vysoký, ale obvykle je vyšší. Obecně rozšířený od Severní Dakoty na jih do Nového Mexika, na volných travnatých místech. Nezdá se být obtížným druhem na pěstování v cibulovém pařeništi.

C.monophyllus

Půvabný, snadno pěstovatelný drobnokvětý druh, 10-15 cm vysoký, ale někdy i nižší. Má vzpřímené květy asi 2,5-3 cm v průměru, tmavě žluté, obvykle s hnědou skvrnou blízko báze každého vnitřního plátku, které jsou pokryté vlásky. Vpadlá žláza má tvar ohnutého pásku, nataženého napříč plátku. Kalifornie.

C.nudus

Malý, štíhlý druh 5-15 cm vysoký se vzpřímenými, miskovitými, bílými nebo světle levandulovými květy asi 2-2,5 cm v průměru, které jsou téměř holé s výjimkou několika málo vlásků kolem žlázy tvaru pŕlměsíce, která není vpadlá. Kalifornie.

C.minimus

Je poněkud podobný, ale ještě menší, s květy asi 1,5 cm v průměru, které mají vnitřní plátky ostré (C.nudus je má zakulacené) a tobolečky jsou skloněné (u C.nudus vzpřímené). Kalifornie.

C. s p l e n d e n s

Jak jeho jméno naznačuje, působivý typ Mariposa, 20-60 cm vysoký s velkými vzpřímenými květy (průměr 5-6 cm), světle levandulově purpurovými, často s temně purpurovou skvrnou na spodní části plátků, které jsou ve své spodní polovině řídce pokryté dlouhými vlásky, právě nad malou (ne vpadlou) zakulacenou žláznatou oblastí. Kalifornie.

C. s u p e r b u s

Velmi proměnlivá Mariposa, 20-60 cm vysoká, s velkými, pohlednými a vzpřímenými miskovitými květy, které mohou být bílé, žluté nebo levandulové, purpurově čárkované s jasně žlutým středem a často hnědavou nebo purpurovou skvrnou směrem k bázi plátků. Jsou 5-8 cm v průměru. Vláškatá žláza není vpadlá, tvarem se podobá obrácenému písmenu "V". Kalifornie

C. v e s t a e

Celkovým vzhledem je podobný předchozímu, ale obvykle je větší a má žlázu ve tvaru půlměsíce. Kalifornie.

C. v e n u s t u s

Vzhled má podobný, ale obrys žlázy je čtyřhraného tvaru. Je mimořádně proměnlivý a v některých formách patří mezi nejokázalejší Mariposy. Škála barev od bílé přes žlutou, oranžovou, růžovou, levandulovou až po temně, téměř mahagonově červenou. Mají často červenohnědou temnější skvrnu nad žlázou a "oko" květu je někdy temnější. Není to obtížný druh na pěstování v cibulovém pařeništi. Kalifornie v písčitéch půdách ve světlých lesích nebo na travnatých místech.

C. u n i f l o r u s

Snadný druh, bohatě se rozmnožující. Je často jen 10-15 cm vysoký, s několika vzpřímenými, středně velkými květy na dlouhých stopečkách. Jsou asi 3,5-4,5 cm v průměru, jemně lila s temnější skvrnou ve středu každého vnitřního plátku. Plátky jsou řídce vlásčité. Kalifornie a Oregon.

C. w e e d i i

Jeden ze skupiny Cyclobothra - má proto síťovito vláknité slupky cibule, ale je podobný Mariposám v tom, že květy jsou velké a vzpřímené. Jsou 4-5 cm v průměru s hustými, dlouhými vlásky na vnitřních plátcích - ty jsou tmavě žluté a často jsou skvrnitě a pruhované hnědě. Žláza je zakulacená a mírně vpadlá. Jižní Kalifornie.

PĚSTITELSKÉ PERLIČKY

Již brzy se mezi skalničkáře rozšíří nový kultivar hvozdíku nazvaný 'Babí Lom'. Je to náhodný semenáč, který našel na své zahradě Ing.Holzbecher. Pojmenování dostal po výrazné dominantě severního předměstí Brna, které vévodí malá rozhledna a skalnatý slepencový hřeben, který dosahuje ve svém nejvyšším bodě

nadmořské výšky přes 500 m. Ví se, že jedním rodičem tohoto nového kultivaru je růžový hvozdík 'La Boubrille'. Dianthus 'Babí Lom' kvete svítivě fialově a velice intenzivně voní. Olistění má výrazně stříbrnou barvu. Jeho cennou vlastností je zdravý růst. Kultivary se stříbrnými listy bývají totiž náchylné k namrzání a bývají často napadány rzí a jinými nemocemi.

Mezi skalničkáře se rozšiřuje také atraktivní Dianthus 'Pummelchen'. Tvoří drobné bochánky, které jsou velmi ozdobné, neboť listy mají krásnou stříbřitě modrou barvu. Kvete drobnějšími světleji růžovými květy. Jeho předností je také zdravý růst.

MM.

C O N Ā S Z A J Í M Ā

Setkání skalničkářů 1997

Letošní, v pořadí již dvacáté Setkání zástupců skalničkářských organizací uspořádal ve dnech 26. až 28. září Klub skalkařů Zlín. Zúčastnili se ho zástupci všech 14 českých a 3 slovenských klubů. Podle informace ukončily činnost organizace v Chomutově a na Slovensku v Martině a v Trenčianských Teplicích. Za náš brněnský klub byli na setkání přítomni přátelé Škorpil, Hadač, Hrabě a Martan. Místem setkání byla Integrovaná střední škola a učiliště v Otrokovicích - Na Bahňáku - kde se budovy zřejmě teprve nedávno vracely svému původnímu použití po katastrofické povodni, jak o tom svědčily výrazné stopy vysoko na fasádách. O to více oceňujeme mimořádnost organizačního úsilí, které museli naši zlíňští přátelé pro přípravu Setkání vynaložit.

Celkové jednání probíhalo podle obvyklého programu v dělné a přátelské atmosféře a potvrdilo význam trvalé vzájemné spolupráce pro všechny kluby. Hodnotilo předložené zprávy o současných podmínkách, o formách a rozsahu činnosti jednotlivých organizací i jejich představy do budoucna.

Společné závěry obsahuje přijaté usnesení. Konstatuje se v něm, že v klubech dochází k určité stabilizaci hospodářské situace. Určitá stabilizace je patrná i u členské základny, stále však aktuální zůstává nutnost získávat nové mladší členy. V klubech je trvalý zájem o schopné přednášející, stejně jako o členy, ochotné přijímat na svých skalkách návštěvy. Vítány jsou vzájemné nabídky na průvodcovskou činnost a na pomoc při vyhledávání vhodných tras pro zájezdy. Aktualizovány byly termíny klubových výstav. Podtržen byl význam sběru semen atraktivnějších druhů rostlin a jejich vzájemná výměna. Velmi užitečné je vydávání skalničkářských periodik. Tolik stručně z přijatého usnesení.

S uznáním byl přijat náš návrh na finanční pomoc skalničkářům, postiženým povodněmi a současně bylo doporučeno i ostatním, aby se podle svých finančních možností připojili.

Rozdělením shromážděných peněz byl pověřen bruntálský klub a to podle následujícího klíče: 30% Bruntál, 30% Olomouc, 25% Přerov, 15% Opava. Uvedené kluby si takto získané peníze sami rozdělí svým nejpostiženějším členům. Náš příspěvek 5000 Kč, schválený ve výboru a potom na říjnové členské schůzi jsme již do Bruntálu odeslali.

Kromě vysloveně pracovní části mělo Setkání i svoji vzorně připravenou část odbornou a společenskou. Odpoledne v sobotu se uskutečnil zájezd na skalku zemřelého přítele Kývaly ve Zlíně (byl také naším členem), odtud do známé zahradnické školky p.Horáka v Bystřici pod Hostýnem a na zahradu manželů Šlechtových v Přerově. Účastníci si tak vedle pěkných zážitků mohli odvézt i nejednu pěknou alpínku nebo dřevínku.

Oba večery byly věnovány přednáškám, promítání diapozitivů a výměně zkušeností. Následovalo i společné přátelské posezení u bohatě prostřeného stolu, v sobotu hrála i hudba k tanci.

Organizátoři tak zvládli vše více než na jedničku.

S Otrokovicemi jsme se loučili neradi ale s vědomím, že Setkání své poslání splnilo. Upřímně chceme poděkovat předsedovi klubu příteli Šumberovi a všem jeho ostatním spolupracovníkům za péči a starostlivost, kterou nám všem věnovali, za pohostinnost, za přátelské prostředí, které pro jednání vytvořili. Budeme rádi vzpomínat.

Ing.Miroslav Škorpil

BOTANICKÁ ZAHRADA PŘF MU V BRNĚ

Na červen letošního roku jsme pro naše členy připravili exkurzi do Botanické zahrady Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity. Jelikož je tato botanická zahrada tak trochu ve stínu známějšího arboreta, rozhodl jsem se za pomoci příručky, vydané u příležitosti otevření nových skleníků na jaře minulého roku, vás s ní ve stručnosti seznámit.

Botanická zahrada leží vzdušnou čarou pouhé 2-3 km od centra města přímo v areálu fakulty na čtyřhektarovém pozemku ohraničeném ulicemi Veveří, Kotlářská a Kounicova. Nadmořská výška území je 250 m. Založena byla roku 1922 s cílem vytvořit klasickou botanickou zahradu s rozsáhlými rostlinnými sbírkami. Úkolem také bylo ukázat nejdůležitější rostlinná společenstva moravského regionu. Původní schéma botanické zahrady bylo ve své podstatě zachováno dodnes. Ve venkovních sbírkách je zastoupeno asi 2200 taxonů a ve sklenících asi 1850 taxonů.

Rozčlenění botanické zahrady:

1. VENKOVNÍ PLOCHY A SBÍRKY

1a. Systematická část

- zaujímá plochu asi 0,3 ha v centrální části zahrady, kde jsou jednotlivé druhy seskupeny podle čeledí. V této části je umístěna i ukázka Linnéova systému, jediná svého druhu v naší republice.

1b. Ukázky některých význačných moravských rostlinných formací (v závorkách jsou uvedeny některé druhy, s nimiž se v zahradě můžete setkat)

* Aluviální louky a lužní lesy

(*Leucojum aestivum*, *Gentiana pneumonanthe*)

* Dubové a dubohabrové háje

(*Corydalis cava*, *Hacquetia epipactis*, *Anemone nemorosa*,

Anemone ranunculoides, *Isopyrum thalictroides*,

Lithospermum purpureocaeruleum, *Melittis melissophyllum*)

* Teplomilná nelesní vegetace hlubokých půd

- zastoupeny druhy rostoucí na stpních stráních (*Crambe tataria*, *Eryngium campestre*, *Stipa joannis*)

* Vegetace vátých písků

(*Helichrysum arenarium*, *Gypsophila paniculata*)

* Teplomilná nelesní vegetace na hadcích

(*Genista pilosa*, *Notholaena marantae*, *Stipa dasyphylla*)

* Bukové a buko-jedlové lesy

(*Athyrium filix-femina*, *Daphne mezereum*, *Cypripedium calceolus*)

* Teplomilná nelesní vegetace mělkých půd na bazickém podkladu

- především vegetace Pavlovských vrchů (*Iris pumila*,

Festuca pallens, *Myosotis stenophylla*)

* Horské smrkové lesy

(*Luzula sylvatica*, *Mulgedium alpinum*)

1c. Ukázky květeny některých geografických celků mírného pásma

* Balkán (*Geum coccineum*, *Tulipa sylvestris*)

* Kavkaz, Himaláje - široce pojatá skupina umístěná na klasické velké skalce (*Acantholimon glumaceum*, *Daphne caucasica*, *Podophyllum emodi*)

* Mediterán (*Asparagus tenuifolius*, *Paeonia officinalis*, *Salvia officinalis*)

* Japonsko, Čína (*Ginkgo biloba*, *Tricyrtis hirta*)

* Evropská vysokohoří (*Tofieldia calyculata*, *Clematis alpina*, *Homogyne alpina*)

* Evropská rašeliniště (*Primula farinosa*, *Ledum palustre*, *Salix repens* ssp.*rosmarinifolia*)

1d. Sadovnické úpravy v areálu

- převážná část porostů jsou vzrostlé stromy, některé z nich jsou botanicky, sadovnický nebo esteticky cenné (*Prunus laurocerasus*, *Cedrus atlantica*, *Hydrangea petiolaris*, *Abies pinsapo*, *Magnolia x soulangiana*)

1e. Pěstební a zásobní plochy

- jsou v současnosti velmi omezené a nedostačující, zaujímají asi 600 m².

2. SKLENÍKY

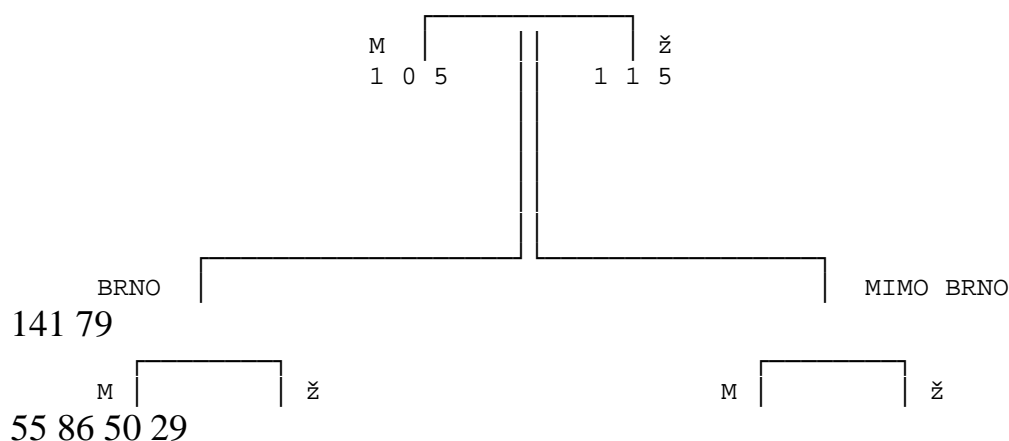
Zaujímají plochu asi 1000 m². Jde o komplex pěti skleníků, kterým dominuje střední, podstatně vyšší, určený pro palmy. Pláště skleníků jsou zavěšeny na ocelových obloucích, které jsou nosným, ale také důležitým výrazovým prvkem objektu. Zaskleny jsou speciálním dvouvrstevným polyakrylátem.

- 2a. Tropické rostliny
  - 2b. Kapradiny a cykasy
  - 2c. Palmy
  - 2d. Kaktusy a sukulenty
  - 2e. Bromelie
  - 2f. Orchideje
  - 2g. Množárna a pěstební oddělení
- MM

I N F O R M A C E   Z   K L U B U

STATISTIKA ČLENSKÉ ZÁKLADNY KLUBU SKALNIČKÁŘŮ BRNO 1997

220

ROČNÍK NAROZENÍ	1901- 1910	1911- 1920	1921- 1930	1931- 1940	1941- 1950	1951- 1960	1961- 1970	1971- 1980	?
POČET ČLENŮ	3	10	68	45	47	23	7	7	10

ČESTNÍ ČLENOVÉ NEJSTARŠÍ ČLENOVÉ NEJMLADŠÍ ČLENOVÉ

přít.Rejzková přít.Havlišová 1903 přít.Vlk 1980
 Nohel Rejzková 1905 Paulová 1978
 Němcová Nohel 1910 Pražák 1976
 Němeček Stanko 1975
 Brzák 1974
 Cechmeister 1974

Kvasničková 1971

ČLENOVÉ, KTERÍ OPUSTILI NAŠE ŘADY

přít. Komendová - zemřela

Muselíková - na vlastní žádost

Kratochvílová - na vlastní žádost

Sapák - na vlastní žádost

Hojač - na vlastní žádost

ZAHRANIČNÍ ČLENOVÉ

Náš klub má 8 členů ze Slovenské republiky (4 muže + 4 ženy)

NOVÍ ČLENOVÉ

V roce 1997 se přihlásilo 6 nových členů.

Od 1.1.1998 vítáme v klubu dalších 10 nových členů.

Tolik statistické údaje, ale i z těch se skládá život organizace, život našeho klubu.

Ze souhrnu je možné vyčíst, že naše společenství se skládá převážně z lidí zralých, světa znalých a sečtělých nejen z běžných časopisů, ale hlavně z odborné literatury s názvy rostlin v jazyk lámající latině. Svět znají mnozí převážně z hor, které ty naše milé kytičky živí, a nelitují tíhy batohů ani puchýřů, aby se pokochali a hlavně poučili a nám klubovému lidu tu krásu přiblížili alespoň přednáškou a obrázky. Ovšem když už pohorky moc tlačí, přidají se i kytičkoví profíci k nám, lidové základně a tak organismus klubu stárne.

Letos se přihlásilo poměrně hodně nových členů. Část nováčků nás oslovila již na jaře, a tudíž zaplatili příspěvek na rok 1997, ale větší počet (snad pod vlivem úspěšné výstavy) se přihlásil ve třetím čtvrtletí a svůj členský příspěvek ohlásil až na rok 1998. Nevadí, i tak jsme rádi, že mezi nás našli cestu.

Kromě přijímání nových členů musíme čas od času někoho vypsát z naší matriky. Letos to bylo vesměs na vlastní žádost - pro stáří a bohužel pro jedno úmrtí. Neplatiče jsme letos nesankcionovali.

Je neuvěřitelné, jak je náš klub známý ba dokonce populární, což potvrzuje vysoký počet členů žijících mimo Brno po celé Moravě, v Čechách a dokonce i na Slovensku. Vážíme si takového zájmu a veškerou činnost zaměřujeme k dalšímu rozvoji. Co ještě pokulhává ? Jako při každé činnosti jsou i u nás nedostatky, a to především v náboru mladých. Z matriky se dá vyčíst, že mládež se k nám hlásí, ne houfně ale přece. Bohužel se mnozí po 2 až 3 létech odhlašují. Budeme se muset nad tím zamyslet a návrhy od vás všech na získávání mládeže a zvýšení atraktivity našeho

programu pro mladé lidi rádi na schůzích probereme a vynasnažíme se realizovat účinná opatření.

Danuše Prokešová, matrikářka

Platba členských příspěvků

Prosíme o zaplacení příspěvků hotově na členské schůzi. Dále je možno zaslat příspěvek poštou na adresu: Danuše Prokešová
Merhautova 53a
613 00 Brno

V zádném případě nezasílejte příspěvky na náš účet. Spořitelna odmítá oznámit jméno plátce.

Výzva: Dne 9.9.1996 a 15.9.1997 nám zaplatil jeden z našich členů příspěvek z bankovního účtu číslo 6873580267/0100 na náš účet. Nemůžeme zjistit o koho se jedná, prosíme proto, aby se nám majitel tohoto účtu ozval.

Věra Salzburgerová, jednatelka

Zasílání klubového časopisu

Výše poštovného nás nutí přistoupit k úsporným opatřením. Z toho důvodu dělíme členy klubu na "Brňáky" a "mimobrněnské". Brňákem je ten, jehož adresa uvedená v klubové evidenci je v dosahu městské hromadné dopravy (MHD - tramvaj, trolejbus, autobus Dopravního podniku města Brna). Ostatní jsou považováni za mimobrněnské. Brňákům časopis nebude zasílán poštou, neboť si ho mohou osobně vyzvednout na členských schůzích nebo mohou požádat přátele, kteří jim ho donesou (tento způsob se ostatně již poslední roky praktikuje). Pokud někdo z Brňáků chce dostávat časopis poštou, musí si připlatit 30 Kč (poštovné za zaslání jednoho čísla je 15 Kč) k členskému příspěvku za příslušný rok. Všem mimobrněnským bude časopis zasílán, aniž by si museli připlácet. Prosíme ale ty mimobrněnské členy, kteří chodí na členské schůze, nebo si časopis nechávají donášet jinými členy, aby nám to oznámili, abychom jim časopis zbytečně neposílali. Toto opatření je možná pro Brňáky zdánlivě diskriminující. Uvažovali jsme ovšem, že doprava na členskou schůzi přijde mimobrněnského člena podstatně draž, než člena bydličního v dosahu MHD.

DROBNÉ ZPRÁVY A INFORMACE

* Poznamenejte si termíny členských schůzí. V únoru a březnu budou 1.čtvrtek, v dubnu 2.čtvrtek.

* V květnu a o prázdninách se členské schůze nekonají, v červnu se sejdeme 1.čtvrtek v botanické zahradě.

* Členský příspěvek zůstává ve výši 60 Kč ročně, pouze brněnští členové (v dosahu MHD), pokud chtějí posílat časopis poštou, si musí k této částce přičíst 30 Kč na poštovné.

* Uzávěrka příštího čísla zpravodaje je 20. července 1998.

Prosíme o aktivní spolupráci na náplni časopisu - pište články !

* Poznamenejte si změnu telefonních čísel :

Ing.Martan - nové číslo domů (05) 43248472
Ing.Škorpil - dosud platné číslo 330820 bude
pravděpodobně během roku nahrazeno novým
telefonním číslem 43240820

* V minulém čísle 36 (2-97) si prosím opravte na str.8: na
12.řádku textu má být "nící květy", nikoliv vonící, jak je
uvedeno.

MM.

Neprodejný výtisk
pro své členy vydal v lednu 1998
Klub skalničkářů Brno
Připravil Ing.Mojmír Martan